

Gmina Słońsk
ul. Sikorskiego 15
66-436 Słońsk
Znak sprawy:
RFP.310.1.2015

Zakład X

PISEMNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Wójt Gminy Słońsk, działając na podstawie art. 14j § 1 i 3 w zw. z art. 14b, art. 14c i art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. 2015 r. poz. 613 ze zm.), art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 849 ze zm.), art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz.U. z 2015r. Nr 584)

postanawia:

uznać iż działalność Zakładu X jako Zakładu Budżetowego Gminy nie jest działalnością gospodarczą, a tym samym wykorzystywane w tej działalności budowle nie podlegają zgodnie z zapisami art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2014 r., poz. 849 ze zm.) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

UZASADNIENIE

Zakład X we wniosku z dnia 18.05.2015 r. zwrócił się do Wójta Gminy Słońsk w trybie art. 14j Ordynacji podatkowej z prośbą o udzielenie pisemnej interpretacji co do obowiązku opodatkowania podatkiem od nieruchomości użytkowanych do zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków budowli będących własnością Gminy. Wnioskodawca wyczerpująco przedstawił stan faktyczny, własne stanowisko w sprawie, złożył oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania oraz uiścił stosowną opłatę w wysokości 40 zł.

Po rozpatrzeniu wniosku Wójt Gminy Słońsk zważył, co następuje:

Dopuszczalność działalności gospodarczej jednostek samorządu terytorialnego należy do najbardziej spornych zagadnień prawa samorządowego. Nie budzi wątpliwości, iż swoboda działalności gospodarczej, zagwarantowana art. 22 i 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, należy do kręgu wolności konstytucyjnych będących przymiotem osób fizycznych, nie zaś organów władzy publicznej, do których należą jednostki samorządu terytorialnego. Organy administracji rządowej i samorządowej wiąże bowiem zasada legalizmu, sformułowana w art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którą organy władzy publicznej działają na podstawie prawa i w jego granicach. W pewnym uproszczeniu można powiedzieć, iż o ile podmioty prywatne odwoływać się mogą do zasady, że co nie zakazane, jest dozwolone, o tyle władze publiczne wiąże dyspozycja odwrotnej treści - dopuszczalne jest jedynie to, do czego upoważnia prawo.

O tym, co jest działalnością gospodarczą przesądza treść art. 9 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 2013, poz. 594 ze zm.). Wynika z niego, że działalnością gospodarczą gminy jest działalność o charakterze wykraczającym poza zadania o charakterze użyteczności publicznej, na którą zezwala odrębna ustawa. Natomiast Zadaniem użyteczności publicznej, w rozumieniu tej ustawy, są zadania własne gminy, określone w art. 7 ust. 1, których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych, m.in. w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz;

Zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996r. o gospodarce komunalnej (Dz.U. z 2011r., Nr 45, poz. 236). - Celem realizacji zadań o charakterze użyteczności publicznej - jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych. Z tego

powodu prowadzona przez gminę działalność komunalna nie ma typowego celu zarobkowego.

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2015 Nr 584) działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowie lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Użyte w tym przepisie określenie „budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej” oznacza - stosownie do art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy - budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem takich, które nie mogą być wykorzystywane do prowadzenia takiej działalności ze względów technicznych. Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 4 ww. ustawy „działalność gospodarcza” to działalność, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r., poz. 584), rozumiana jako zarobkowa działalność (...) usługowa (...) zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Gmina, jako jednostka komunalna, zapewniając za pośrednictwem Zakładu Budżetowego zbiorowe zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, nie prowadzi działalności gospodarczej przede wszystkim z tego względu działalność gospodarczą rozumianą według ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, do której odsyła ustawa o podatkach i opłatach lokalnych cechuje zarobkowy charakter, natomiast gospodarka komunalna, którą prowadzi gmina a także powołany Zakład Budżetowy - takiego charakteru nie ma. Stąd ta działalność w zakresie zaspokajania zbiorowych potrzeb ludności nie jest działalnością gospodarczą, co potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych (wyrok WSA w Bydgoszczy z 12 września 2007 r. II SA/Bd 537/07) oraz rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Mazowieckiego z 12 maja 2009 r. (LEX.S.091 1/29/09). Zakład X nie jest przedsiębiorcą również z uwagi na fakt nie korzystania z wolności działalności gospodarczej, o której mowa w art. 6 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Przedsiębiorca może bowiem prowadzić każdą

działalność gospodarczą, która nie jest zabroniona, natomiast gmina wykazuje tylko taką aktywność, która jest jej wyraźnie zlecona ustawami.

Jak wynika z opisu stanu faktycznego, Zakład X ze względu na prowadzenie działalności o charakterze użyteczności publicznej - przy kalkulacji opłat za wodę i ścieki nie uwzględnia marży zysku. Jego działalność nie ma zatem charakteru zarobkowego ani w celu działalności ani nawet w potencjalnym zamiarze, co powoduje, iż nie wypełnia ona definicji działalności gospodarczej zawartej w art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, którego postanowienie stanowi, że opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Będące własnością gminy budowle służące do zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, nie są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, a w konsekwencji nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Gmina, jako jednostka komunalna, zapewniając zbiorowe zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, nie prowadzi działalności gospodarczej i nie jest przedsiębiorcą. Fakt, iż zadania te realizuje poprzez utworzony Zakład Budżetowy nie zmienia tego, iż realizuje on wyłącznie zadania narzucone o charakterze użyteczności publicznej. Wskazać należy, że działalność gospodarczą rozumianą według ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, do której odsyła ustawa o podatkach i opłatach lokalnych cechuje zarobkowy charakter, natomiast gospodarka komunalna, którą prowadzi gmina - takiego charakteru nie ma. Stąd działalność Zakładu X nie jest działalnością gospodarczą, a tym samym wykorzystywane w tej działalności budowle nie podlegają zgodnie z zapisami art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 849 ze zm.) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak wyżej.

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, w terminie 30 dni po upływie terminu określonego poniżej, za pośrednictwem Wójta Gminy Słońsk.

Skargę, o której mowa wyżej, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Wójta Gminy Słońsk - w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji - do usunięcia naruszenia prawa.

Wójt Gminy Słońsk